manſuetudo enī ad celū vocat/ſupbia in terrā detrahit
āgeli ſupbi in terrā currīt/hoīes hūiles ad celū vadūt.
Quia dn̄s māſuetos in glia ſuſcipit. ¶ Precinite dn̄o
in confeſſione) laudis (pſallite deo noſtro) voce et bo=
norum operum conſonantia.
Et memorās ꝓpha opa p q̄ ptās dei oñditur dicͤ ipe ē.
Qui operit celū nubibꝰ) ad hoc (q̄ꝛ paret terre pluui=
am) ut fecūdetur ad terre naſcētiū pductionem.
Qui pducit in mōtibꝰ fenū/et herbā ſeruituti hoīm.
Qui dat iumētis eſcā ipoꝝ/et pullis coruoꝝ clamanti
tibus) q̄ꝛ a parētibꝰ anteq̄ꝫ nigreſcant nichil nutrimēti
recipiūt· tribuit vn̄ alantur/ſcilicꝫ rorem celi.
Manſuetos aūt diligit ſꝫ ¶ In eq̄tibꝰ) ɔfidētibꝰ (de ſua
fortitudine) magis q̄ꝫ de deo (nō erit bn̄placitū ei nec in
peditibꝰ) ɔfidētibꝰ de robore ſuo magis q̄ꝫ de deo/ē bn̄=
placitum ei/quia hm̄oi homines ſupbi et fatui audaces
ſūt quos deus odio habet· Beneplacitū aūt eſt dn̄o
ſup timētes eū) q̄ꝛ per timorē pcc̄m expellitur quod deo
diſplicet (et in eis qui ſperant ſuper miſericordia eius)
quia timor non valet ſine ſpe venie.

¶ Pſalmus· Cxlvij· in quo monet ad laudem dei.
Propheta exhortans iheruſalem id eſt ſanctam eccle=
ſiam ad laudandum deum.

Lauda iheruſalē celeſtis iā ſecura (do=
minū/lauda deū tuū
ſyon)·i· ſancta eccīa q̄ p fidē deū ſpecularis in via.
Lauda dico iheruſalē dn̄m ſecure. Quoniā ɔfortauit)
ſiue cōfirmauit (ſeras portarū tuarū) id ē vndiqꝫ te ſua
ꝓtectōe muniuit/clauſa enim eſt ianua quia nemo exit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

vñde doleas· nemo intrat quem timeas/ non exit inde
amicus/ non intrat illuc alienus ſicut nunc in vita pſenti
fit vnde ſūt ſcādala (et benedixit filijs tuis) quos olim
pepiſti omnimoda benedictione qui iam quieſcunt (in
te) non foris peregrinantur. ¶ Benedixit ille.
Qui poſuit fines tuos pacē) ut ex nulla parte poſſis
concuti aut turbari et quicquid intus eſt pace fruitur et
in pace illa eſt ſaturitas ⁊ nulla indigētia (qꝛ ſatiat te)
pleniſſime (ex adipe frumēti) id ē diuinitate xpi.
Ipſe eſt. Qui emittit verbum ſuum) in carnem et ỽbuꝫ
caro factum eſt et habitauit in nobis (velociter currit)
id eſt diffunditur per totum mundum (ſermo) predica-
tionis (eius) et tanta velocitate ut in breui tēpore imple
uerit mundum veritatis cognitione.
Propheta loqñs de bñficijs que otulit nobis aduen-
tus xpi circa ɔuerſionē peccatorū ait. Qui) ſcilicꝫ ſmo
criſti (dat niuem) id eſt peccatorē frigidū et fragilem
(ſicut lanā) ut inde fiat veſtis calida ⁊ pulcra p gratiaꝫ.
quaſi diceret peccatores de frigiditate culpe ɔuertit ad
calorē gratie ⁊ decorē. Itē ſmo dei (nebulā) id eſt caligi
nem pcci (ſpargit) tollit et diſſipat p hūilitatē penitētie
que ſignificatur p cinerē. ¶ Itē. Mittit criſtallū ſuā)
id eſt induratos ⁊ obſtinatos in pccis quos quidē pre
deſtinauit q̄ non facile ut nix ſoluūtur (mittit ut fruſta
panis) id ē tales fecit ut paſcāt alios ỽbo dei ⁊ pdicent
veritatē quā prius ante ɔuerſionē impugnabāt/ ſicut de
paulo patet· mirabilis pfecto artifex qui de niue facit
lanā/ de nebula cinerē· de criſtallo panem/ lana calefacit
frigidū· cinis lauat ſordidū/ panis reficit famelicū/ ſic
gr̄a peccorē/ et ſeqtur (āte faciē frigoris quis ſuſtiebit)
id eſt niſi deus ſoluerit criſtallū ſicut niuē id ē hominē

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

in duratū in peccis! quis poterit ſuſtinere penitētiā frigo
ris viciorū et obſtinacōnis eius: quaſi diceret nullus.
Et ſi nullus poſſit ſuſtinē añ faciē frigoris nō tñ ē deſpe
randū qr. Emittet) deus pr̄ (vbū) filiū (ſuū) in carnē
et vbo euāgelice pdicacōis (liquefaciet) ꝛ molliet (ob
durata corda peccorū) Et flāte ſpū ſancto ſup impi
os feruor caritatis in tm̄ corda ipſoꝝ accēdet ut recor
dacōe pteritoꝝ criminū (ex eoꝝ oclis erūpāt flumina
lacrimarū) ¶ Flauit ſpūs eius inqr. Qui annūciat re
uelacōnē de xpo de tribu iuda) naſcituro ipſo iſrahelitī
co de q° p iacob erat naſciturus (et legē ꝛ iudicia ſua po
pulo iſrl̄) Nō fecit taliter omi nacōni) ſic ipſo iſrahel
de quo carnē aſſumpſit cui pphas dedit cui p ſeipm vbū
annunciauit de quo pncipales apl'os elegit (et iudicia
ſua manifeſtauit eis) quod non fecit alijs.

¶ Pſalmus. Cxlviij. in quo monet ad laudem dei.
Propha hortās omēs creaturas ad laudē incipit a ſu
perioribꝫ dicens.

Laudate dn̄m creature celeſtes laudate
eum qui eſtis in excelſis)
throni dn̄acōes pncipatus ptātes cherubin ꝛ ſeraphin.
Laudate eū omēs āgeli eius) id ē vos ſpi quos ipe
mittit ad legacōes ſuas in mūdū (et vos omēs angeli
noiati vtutes) p quos dn̄s fecit mirabiles effectus qui
in admiracōnē diuine ptātis et laudē eius inducūt ho
mines / non ideo pphet a inuitat angelos ad laudem dei
qr aliquādo ceſſent vel qd eo monēte magis laudēt ſed
ſic ammonendo oñdit affectū ſuū ſcilicet qr ſibi eſt gra
ta laus eorum. ¶ Conſequenter monens ad laudem
celeſtes creaturas corporeas ait.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf